

19 Σεπτεμβρίου 2014

Θαυμαστή εμφάνιση του Αγίου Νικολάου μέσα σε λεωφορείο στη Ρωσία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Μια μέρα του Φεβρουαρίου 1965, ένα λεωφορείο γεμάτο από επιβάτες ταξίδευε από την πόλι μας σε μια άλλη κοντινή πόλι. Δίπλα στον οδηγό καθόταν ένας γέροντας, μεγαλόσωμος και εύρωστος, περίπου 75 ετών, με γενειάδα άσπρη. Φορούσε ένα παλτό βαρύ με γιακά γούνινο και σκούφο με πτερύγια που κάλυπταν τα αυτιά του.

Το λεωφορείο πήγαινε σιγά-σιγά, γιατί χιόνιζε συνεχώς. Όταν έφθασε σε μια στροφή, οι αλυσίδες τις οποίες είχε στις πίσω ρόδες έσπασαν. Επακολούθησε φρενάρισμα απότομο και το λεωφορείο έπεσε πάνω σε ένα άλλο λεωφορείο, που βρέθηκε εκείνη τη στιγμή εκεί. Κι όλα αυτά μέσα σε λίγα λεπτά! Ο οδηγός έχασε τον έλεγχο του οχήματος και όλοι φοβήθηκαν τρομερά. Τότε ο γέροντας, που

καθόταν δίπλα στον οδηγό, έκανε το σημείο του σταυρού και είπε με δυνατή φωνή: “Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. Ας είναι ευλογημένο το όνομά σου, Παναγία, Μητέρα του Θεού, που μας έσωσες την ώρα αυτή!”.

Λίγα λεπτά αργότερα, το άλλο λεωφορείο έφυγε, ενώ ο δικός μας οδηγός και ο βοηθός του κατέβηκαν για να τοποθετήσουν πάλι τις αλυσίδες. Τότε ένας νεαρός επιβάτης, χαμογελώντας, απευθύνθηκε στο γέροντα και του είπε:—Συγγνώμη, γέροντά μου, αλλά δεν μπόρεσα να συγκρατήσω τα γέλια μου, όταν σας άκουσα να επικαλείσθε σε βοήθειά μας ανύπαρκτες ουράνιες δυνάμεις, κι όταν σας είδα να κάνετε τον σημείο του σταυρού. Συνήθεια, θα μου πείτε! Δεύτερη φύση! Ωστόσο, βλέπω ότι είσθε ένας άνθρωπος μορφωμένος. Αλλά τώρα, στο έτος 1965, αυτό είναι παράλογο.

Ο γέροντας, χωρίς να ταραχθεί καθόλου από αυτά τα οποία άκουσε, απάντησε:—Με ευχαρίστηση θα σου απαντήσω, νεαρέ σύντροφε, και είμαι έτοιμος, εάν το επιθυμείς, να κάνω και αυτοκριτική... Άκουσέ με. Είμασθε όλοι ως ένα βαθμό υποκριτές. Ισχυριζόμασθε όλοι ότι είμασθε άθεοι, αφωσιωμένα μέλη του Κόμματος, βαθείς γνώστες του μαρξισμού και πολλά άλλα, αλλά έρχεται μια στιγμή, κατά την οποία ο αυθεντικός άνθρωπος, που κρυβόταν τόσο καιρό μέσα μας, αποκαλύπτεται.

Αυτό ακριβώς συνέβη και τώρα. Από τη θέση που βρίσκεσαι μέσα στο λεωφορείο δεν μπορούσες να δεις τι γινόταν πίσω σου, εγώ, όμως, που κάθομαι σε τέτοια θέση που να τους βλέπω όλους, μπόρεσα να δω τουλάχιστον 8-10 άτομα που έκαναν το σταυρό τους την ώρα κατά την οποία κινδυνεύαμε. Υπάρχουν μερικά πράγματα τα οποία δεν μπορεί να τα κόψη κανείς από τη ρίζα, διότι θα ήταν σαν να τραβούσε βίαια τα σπλάγχνα του. Έτσι συμβαίνει να πέφτουμε συνεχώς στο εξής λάθος: Ενώ εσωτερικώς δεχόμασθε ότι υπάρχει θεία δύναμη, ευεργετική και παντοδύναμη, κάνουμε, ωστόσο, πως δεν την εννοούμε.

—Με μένα δεν συμβαίνει τίποτε τέτοιο, είπε ο νεαρός.

Ο γέροντας μειδίασε και συνέχισε:

—Επίτρεπέ μου να σου αποδείξω, αγαπητέ μου, ότι πλανάσαι. Είπες προ ολίγου ότι κάθε θρησκευτική εκδήλωση είναι ένας παραλογισμός στο έτος 1965. Τι ήταν εκείνο που σε έκανε να πεις ότι πέρασαν 1965 χρόνια από τότε που ο Ιησούς Χριστός γεννήθηκε, ο Σωτήρας του κόσμου;

Ο νέος, με προφανή αμηχανία, απήντησε ότι:—Αυτό οφείλεται στην ενθύμηση ενός κακού παρελθόντος, που τώρα έχει ξεπερασθεί και που πρέπει οριστικά να το σβήσουμε. Αλλά από τον τρόπο με τον οποίο μιλάτε βγαίνει το συμπέρασμα ότι θέλετε να μας πείτε να πιστέψουμε στα θαύματα.

Και ο γέροντας, αφού σιώπησε λιγάκι, του είπε:

—Ναι, φίλε μου, υπάρχουν τα θαύματα του Θεού, στα οποία και εσύ ο ίδιος θα είσαι υποχρεωμένος να πιστέψεις, καθώς και όλοι που βρίσκονται εδώ μέσα. Αλλά όταν θα δείτε το θαύμα, θα είσθε υποχρεωμένοι να σιωπήσετε, διότι αν μιλήσετε κινδυνεύετε να κλεισθήτε σε ψυχιατρικό άσυλο.

Το λεωφορείο έφθασε στον κύριο δρόμο της διαδρομής. Έπαψε να χιονίζει και ο οδηγός μπόρεσε να αναπτύξει ταχύτητα. Τη στιγμή αυτή οι επιβάτες που κύταζαν το γέροντα και τον άκουγαν δεν τον έβλεπαν πια. Η θέση του ήταν κενή... Δύο-τρεις επιβάτες, που κάθονταν κοντά στο νεαρό κομμουνιστή, έκαναν το σταυρό τους λέγοντας:

— Άγιος, άγιος, άγιος, Κύριος Σαβαώθ.

Ένας απ' αυτούς, γύρισε προς τους επιβάτες των πίσω καθισμάτων και φώναξε:

—Καταλαβαίνετε τώρα ποιός μας έσωσε από τη σύγκρουση; Μας έσωσε ο γέροντας με την άσπρη γενειάδα, ο προστάτης του ρωσικού λαού, ο άγιος Νικόλαος!

—Δεν ξέρω τι θα κάνουμε, πρόσθεσε ένας άλλος, αλλά εγώ όπου κι αν πάω, θα διηγούμαι το θαύμα αυτό του Αγίου Νικολάου. Μπορεί να με κλείσουν σε ψυχιατρικό άσυλο, θα έχω, όμως, μάρτυρες όλους εσάς και προπαντός εσένα φίλε. Ο νεαρός κομμουνιστής έκρυψε το πρόσωπό του στις δύο παλάμες με προφανή συντριβή”».

Αρχιμ. Ιωάννου Κωστώφ

Ο Ήχος των Θεϊκών Βημάτων

εκδ. Αγ. Ιωάννης ο Δαμασκηνός, Αθήνα 2011

Πηγή: proskynitis.blogspot.gr